

STSJ del País Basc de 19 de juny de 2018, recurs 1114/2018

Accident de treball in itinere: trajecte entre l'aparcament i la cafeteria de la mateixa entitat (accés al text de la sentència)

Un metge, una vegada finalitzat el seu torn de treball quan ja havia dipositat la maleta en el vehicle que es trobava estacionat a l'aparcament de l'hospital, **va tornar a les instal·lacions del centre de treball amb la intenció d'esmorzar al mateix hospital, relliscant en les escales que condueixen des d'aquest pàrquing a la cafeteria**. La conseqüència va ser una incapacitat permanent parcial.

El TSJ conclou que es tracta d'un accident de treball *in itinere*, fonamentant-se en els arguments següents:

- No cal aplicar la presumpció de l'art. 156.3 LGSS ja que es considera present el factor temporal (temps de treball), però no el geogràfic (lloc de treball).
- Un accident es qualifica com *in itinere* quan estem davant una situació de desplaçament la finalitat principal del qual està enquadrada en la determinació del treball (element teleològic), que es produeix en el recorregut del trajecte habitual i ordinari, que es pauta en relació a un lloc de treball amb referència directa o indirecta a un domicili, o viceversa (element geogràfic), insistint en l'àmbit prudencial temporal que s'ha de correspondre amb aquest trajecte (element cronològic), sense desviacions o alteracions d'interès excepcional o ruptura del nexa causal, i, finalment, respecte d'un mitjà ordinari, normal i general de transport o moviment (element d'idoneïtat del mitjà).
- Havent-se acreditat la caiguda en el trajecte que es correspon amb l'aparcament de l'hospital cap a la cafeteria, **el possible caràcter habitual d'un esmorzar després de la sortida de la guàrdia, amb independència d'haver acudit amb caràcter previ, i de totes maneres habitual o ordinari, a l'aparcament a deixar la maleta en el cotxe, no pot impedir l'aplicació de la salvaguarda i definició de l'accident. Això comprèn un criteri interpretatiu del concepte (en ocasió del treball), en què l'enfocament tradicional ha evolucionat cap a escenaris de certa amplitud teleològica, geogràfica i fins a temporal o cronològica**. També la connexió laboral en les noves formes de distribució de l'organització del treball i fins i tot de la mobilitat territorial defineixen els elements que cal considerar en l'accident *in itinere*, propers a la fixació d'un punt de partida i un altre de retorn, on l'aspecte cronològic i els orígens i destinacions laborals i/o de descans, projecten un context d'element de causalitat que afavoreix la inclusió com a professional, de conductes aparentment normals i ordinàries, com ho és la de dirigir-se a esmorzar al centre de treball, després d'haver deixat la maleta, en acabar l'activitat de guàrdia nocturna, que contextualitzen la finalització del treball i permeten parlar d'un desplaçament de causalitat cronològica, temporal, teleològica i circumstancial, que només pot manifestar-se i considerar-se en la producció, l'ocasionalitat o conseqüència del treball realitzat per compte d'altri.